

Mening, at det kunde vedblive at gaae, som det hidtil er gaaet i den Slags Sager.

Udenrigsministeren: Jeg skal i Anledning af en Uttring, der kom fra den ærede sidste Taler, bemærke, at han befinder sig i en fuldstændig Bilsfarelse, naar han siger, at de Forretninger, der ligge under Udenrigsministeriet, falde i to bestemte Dele, nemlig de egentlig diplomatiske Sager og Consulatsagerne; thi den væsentligste Deel af Forretningerne udgjør netop de Sager, som ligge midt imellem disse to Dele, og som bestaaer i at varetage danske Interesser og danske Personers Interesse, uden bestemt at kunne henføres til een af de nævnte Kategorier. Ligeledes befinder han sig i fuldkommen Bilsfarelse og har ikke den Ret, han troer at have i sin Mening om Posten i Constantinopel. Ifjor, da de 3000 Rd. bleve forlangte og bevilgede, blev det ganske bestemt fremhævet, at de skulde bruges til at undersøge Tilstanden i denne Stad for at komme til Klarhed om, hvorledes de paagældende Forhold havde dannet sig, og med hvilken Ret de vare stiftede, og det var just den Slags Undersøgelse, man meente ikke anstændigvis at kunne overdrage til den Magt, som med saa stor Omhu, Velvillie og Smødekønnen hidtil havde besørget vore Forretninger for os. Det var altsaa et fuldkommen selvstændigt Hverv, hvortil disse Penge bleve bevilgede, og hvortil de ogsaa ville blive anvendte.

Winther: Maa jeg bede om Ordet for en kort personlig Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Winther: Jeg vil kun bemærke, at jeg aldeles ikke har beklaget mig over, at de 3000 Rd. ere blevne anvendte; jeg har kun sagt, at jeg vilde beklage, om man vendte tilbage til at ansætte en fast, diplomatisk Agent i Constantinopel, men noget Caadant er, i alt Fald saavidt mig bekjendt, endnu ikke skeet, og jeg har derfor netop nu villet sige, hvad jeg har sagt. — Mågtet den høitærede Mini-

ster har udtalt, at Forretningerne under Udenrigsministeriet ikke alene bestode af de to Arter af Sager, jeg havde antydet, mener jeg dog, at jeg havde Ret i saa Henseende, idet nemlig det, den høitærede Minister troede laae midt imellem, vistnok kun er to forskjellige Sider af den samme Sag. — At vort Diplomati aldeles ikke skulde have eller forsøge paa at faae Indflydelse paa det europæiske Diplomati, kan jeg ikke Andet end anerkjende som noget meget bekløbet, men det forekommer mig da, at det er noget dyrt, at betale saa mange Penge for at have disse pragtfulde Gesandter i Udlandet. (Ville: Sagde De „pragtfulde“?) Ja, jeg sagde „pragtfulde“.

Formanden: Jeg maa anmode ærede Medlemmer om ikke at interpellere Taleren under hans Foredrag.

Winther: Jeg skal trostigt paastaae, at min Betragtningssmaade er idetmindste principielt rigtig.

Udenrigsministeren: Jeg skal kun tilføie, at jeg slet ikke kan betragte de sidste Bemærkninger som noget Svar paa, hvad jeg har anført. Med Hensyn til den constantinopoltanske Post er det en Selvfølge, at den ikke kan blive nogen fast Post, inden Forslag derom har været forelagt Rigsdagen og er blevet vedtaget af denne.

Da ikke Flere forlangte Ordet, sattes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning, og vedtoges eenstemmig med 68 Stemmer.

Schjørring: Jeg skal tillade mig at foreslaae, at denne Sag henvises til det Udvalg af 15 Medlemmer, som er nedsat til at behandle flere andre Lønningslovsforslag.

Uden Forhandling vedtoges Schjørrings ovenstaaende Forslag eenstemmig med 65 Stemmer.

Formanden: I Genhold til, hvad jeg bemærkede ved Mødets Begyndelse, at Cultus-